Història de la Facultat **[1]**

L'any 1769, nou anys després que es constituís la Junta de Comerç, es va crear l'Escola de Nàutica de Barcelona. La represa de la tradició marítima totalment perduda era una exigència del refloriment comercial, i calia formar pilots i capitans

El primer director va ser Sinibald de Mas, home de mar nascut a Torredembarra l'any 1736. Havia començat a navegar als catorze anys. L'any 1768, després de llargues i accidentades navegacions, va obtenir el títol de primer pilot d'altura. Amb aquesta titulació a la mà va presentar-se a Barcelona per plantejar a la Junta de Comerç la seva proposta d'una escola de nàutica. La Junta de Comerç va establir l'Escola de Nàutica pel seu compte, i va fixar que després d'un nombre d'anys prudencial ningú que no hagués passat l'examen no podria comandar embarcacions. Sinibald de Mas es va comprometre a ensenyar les regles geomètriques i cosmogràfiques, el maneig de totes les operacions de navegació, astronomia aplicada, etc. A canvi del seu professorat, la Junta va assignar-li un sou durant quatre anys, a més de pagar el lloguer del local per establir l'Escola i de comprometre's a adquirir els instruments necessaris per a l'ensenyament. Inicialment es va fixar en vint el nombre d'estudiants, repartits proporcionalment respecte al nombre d'inscrits a cada matrícula marítima. Van haver-n'hi quatre per a la de Barcelona, sis per a la de Mataró, quatre per a la de Sant Feliu de Guíxols, quatre per a la de Tarragona i dos per la de Tortosa. Però, anunciada l'admissió, només es van presentar sol.licituds de barcelonins, i van poder-hi entrar tots els peticionaris. Això no obstant, la fama de l'Escola es va estendre ràpidament i abans d'acabar l'any ja hi havia estudiants de tota la costa. El reglament va ser aprovat per la Junta General de Comerç i Moneda de Madrid el 1770. La Junta de Comerç va dotar l'Escola amb instruments adquirits a Marsella i a Gènova. L'edifici on es va instal.lar l'Escola primerament estava situat a la Barceloneta, però aviat va quedar petit. D'allà va traslladar-se al carrer Viladecols i posteriorment a la mateixa Llotja. L'any 1847, l'Escola havia passat a ocupar l'edifici de l'antic temple de Sant Sebastià, situat al costat de la Llotja. D'aquesta ubicació el curs 1918-19, va passar a un pis dels pòrtics d'en Xifré, i finalment, l'any 1932, va ocupar l'edifici del Pla del Palau, construït especialment per a l'Escola de Nàutica, lloc que continua ocupant actualment. El 1770 ja s'havien expedit permisos a alguns estudiants per fer la ruta d'Amèrica. L'any 1775, dos estudiants van arribar fins a Arkhàngel'sk, al fons de la mar Blanca, on van ser rebuts com a hostes d'honor pels russos. Ja des del 1787 hi van haver nombrosos conflictes entre la Junta i la superioritat del departament marítim de Cartagena, que exigia la submissió de l'Escola al reglament de la Reial Armada. Però, finalment,es va acabar respectantl'autonomia de l'Escola, però depenent del Ministeri Marina. L'any 1792 eren ja 352 els estudiants que havien passat per l'Escola. El 1805, una Ordre situava l'Escola de Barcelona sota la tutela del Ministeri de Marina si no volia ser suprimida. L'any 1815, després de la guerra del Francès,l'Escola Nàutica va ser totalment reorganitzada i, sota direcció fra Canellas, assolir un nivell perfecció científica a'altura dels millors centres existents Europa. Una Reial ordre del 9 de març de 1840 va declarar modèlica l'Escola de Nàutica de Barcelona i va disposar que els estudiants de les escoles d'Arenys, Mataró i Tarragona s'hi examinessin, malgrat que els professors d'aquestes eren oficials de l'Armada. Aquesta Ordre no va arribar mai a complir-se. El 1847, les escoles nàutiques van passar a dependre de Comerç i Obres Públiques, i l'any 1852 l'Escola de Nàutica va ser incorporada a l'Escola Industrial. Pel Decret de 17 de juliol de 1861, el ministre de Foment va separar l'Escola de Nàutica de l'Escola Industrial i li va donar el nom

que la fessin possible.

d'Escola Professional de Nàutica: després va quedar incorporada a l'Escola Provincial Politècnica i, finalment, dos anys després (1872), va rebre la denominació d'Escola Provincial de Nàutica. L'Escola de Nàutica va continuar depenent del Ministeri d'Instrucció Pública fins que, al febrer de 1924, va tornar a dependre del Ministeri de Marina, mitjançant la Direcció General de Navegació. En crear-se l'any 1931 la Subsecretaria de la Marina Mercant, les escoles de nàutica existents hi van quedar adscrites. La Llei de 19 de febrer de 1942 va crear la Subsecretaria de la Marina Mercant, adscrita al Ministeri d'Indústria i Comerç, de la qual depenien les escoles de nàutica. L'any 1951, aquestes escoles van passar a dependre del Ministeri de Comerç i les seves diferents transformacions, fins al 31 de desembre de 1989 (RD 1075/1989, d'1 de setembre), que passa a integrar-se amb efectes de l'1 de gener de 1990 a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). La Facultat de Nàutica de Barcelona és actualment la més antiga de totes les que hi ha a Espanya, i l'any 1969 va celebrar el 200 aniversari de la seva creació.

Source URL:https://www.fnb.upc.edu/node/852#comment-0

Links
[1] https://www.fnb.upc.edu/node/852